

öykü

Dayımı daha önce de anlatmıştım size, mübarek öyle açık gözlüdür ki, hani "Hap yap, para kazan" derler ya, tıpkı o sözdeki gibi. Kaç kez bu yüzden benim başımı da belaya sokmuştur. Rahmetli annem, O'nunla hiç konuşmamamı, O'nunla bir arada bulunmamamı isterdi. Çünkü O'nun yaptığı işlerden çok para kazanıyordum ama, sonunda soluğu hapse alıyorduk. İşsiz kalınca zorunlu olarak onunla ortak oluyor, işlerine ben de burnumu sokuyordum.

Ben dayımın bu işlerden vazgeçtiğini sanıyordum, ama dayım meğer vazgeçmemiş. Hem de şu son işinde tam o sözde olduğu hap yapıp para kazanmaya" çalışmış.

Muzeffer İzgü

Yerli VIAGRA

Hastaneye gittim. Her yanı sargılar içindeydi, bacağının biri kırılmıştı, alçılar içindeydi, boynunda boyunluk vardı. Kafası da sarılıydı. Zaten kocaman kafalıydı, sargıyla sanki çift kafa gibi olmuştu. Ama o sargılar içindeki mavi gözleri, iki parlak boncuk gibi parlıyor, hani derler ya, gözlerinin içi gülüyor diye, işte dayımın gözleri kahkahalar atıyordu.

- Dayıcığım geçmiş olsun, n'oldü sana böyle?

- Yahu sorma be yeğen, ben böyle olduğunu bilmiyordum, dedi.

- Dayıcığım, doktorlar izin vermiyorlarsa anlatma sakın...

Dayım anlatma konusunda ne doktor yaşağı dinler ne de kendisine böyle bir yasak koyar.

- Trafik kazası mı dayı?

Çıkmış....

- İçki evinde mi dövdüler?

Yine çıkmış.

- Ah yeğen ah ben bunun böyle olduğunu bilmiyordum.

Dayımın huyudur, bana bir iş önerirken de böyle tadını çıkarır, hemen anlatmaz. Şimdi de olayın tadını çıkarıyor, anlatmıyordu. Durup durup o acılarıyla gülmeye çalışıyordu.

- Son yaptığın iş yüzünden mi oldu dayı? Başını salladı.

- Yeğen, meğer nedenli çokmuş, üh üh üh, ben bunun böyle olduğunu bilmiyordum.

- Sen boşver dayı, vurdun mu bu işten partiyi?

- Nerde yeğen, kapış kapış gitti. Ah ben nerden bilirdim yeğenim, meğer ki bu milletin yarısından çoğu... Ha millet derken yanlış anlama ha, ben erkeklerden söz ediyorum. Şimdi sokakta kurum kurum gezinen erkekler var ya, hani toz kondurmayan...

- Eeee dayı?

- Nananay nanay, gelsin bana sorsunlar. Şimdi şuradan çıkan hasta bakıcısı var ya, nah böyle...

- Nasıl dayı yani?

- Ayı gibi işte, anlasana, o da nanay... Zaten bunun gibiler ne yaptılarsa yaptılar beni.

- Dayı haydi anlat şu olayı.

- Anlatıyorum ya yeğenim... Sana

birşey diyeyim şu (Viagra)'da çok iş var yeğenim.

- İktidarsızlık hapında mı dayı?

- Elbette onda.

- Okudum gazetelerde, yuvalar bile yıkmaya başlamış, hem de elli yıllık evlilikleri, kudurtuyormuş erkekleri.

- Yeğen işte ben de bunu okuduğum için kafamda bir şimşek çakıverdi.

Dayımın şimşekleri bilirim.

- Hani benim hap makinası vardı ya... Biliyor muyum, bilmiyor muyum, unutmuşum.

- Yeğen, seninle de bir zamanlar hap yapmıştık ya.

Gerçekten unutmuştum. Kaç yıl önceydi? Ne hapi yapmıştı? Elbette

Viagra değildi.

- Evlat dayın yine kafasını değirmen gibi çalıştırdı, nişasta, un, alçı, mavi boya, bir giriştim evde yeğenim, sokak yüzünü ancak sigara almak için çıktığımda gördüm. Tastamam kırk gün geceli gündüzlü çalıştım. Ne ilkelmiş be o bizim hap makinası.

- Ben onu unuttum dayı.

- Yeğen hani, kalıp öyle, kalıbın içine koyuyorduk unu boyayı, bir çıkarışta beş tane küçücük hap çıkarıyordu ya...

- Dedim ya dayı unutmuşum diye.

- Sen zaten beni görmeyeli herşeyi unutmuşsun...

- Kırk gün kırk gece **Viagra** mı yaptın dayı?

- Hiç olur mu lan, insanın başını kışından ağır getirirler, hiç ayısını yapabilir misin? Ben **Viyaga** yaptım... **Viyaga**... Hapın yaptığı işi gördükten sonra hayretini gizleyemiyor, **vıy agaaa** diye bağıryorsun. Yeğen benim o evdeki küçük pedallı baskı makinasında bir kutu bastım, ilaç kutusu aklın durur, iki yanında iki ayrı resim... Bilirsinn resmim çok iyidir. Bir yanda çok özel çıplak bir kadın, ona arkasını dönmüş iktidarsız bir erkek. Adam bir eliyle önünü tutmuş, öteki eliyle gözyaşlarını siliyor. Kutunun öteki tarafında aynı erkek, bu kez pazulu kollarıyla kadını havaya kaldırmış çok mutlu gülen bir çift. Bunun altında şu yazı var, "**Viyaga içti, kaplan oldu**". Çok fazla yapmamışım be yeğen, kırk gün kırk gece... Hergün ancak elli kutu **Viyaga** yapabildiğim. Kırk günde iki bin kutu... Ah yeğen ah, yanarım yanarım uykusuz gecelerime yanarım.

- N'oldu, satamadın mı, yakalandın mı?

- Yok be yeğen, yok, ne yakalanması, kim yakalayacak ki seni?

Neyse neyse, doldurdum harika ilaç

Viyaga'yı küçük şişelere, yerleştirdim kutulara. Bu iş bile iki günümü aldı. Yeğen biz aynı ilaç firmaları gibi çalışırız, her kutunun içine prospektüs bile koydum. Amanın o propektüsün yazısını öyle bir döktürdüm ki. Bir kez dünyanın en yan etkisiz ilacı, **Viagra** kalbden götürüyor ama benim **Viyaga**'m asla böyle birşey yapmıyor... Ah yeğen boşunaymış meğer bu yazılar, kalp malp ne ki? Senin anlayacağın yeğen benim külüstürü bilirsin.

- O Opel duruyor mu daha dayı?

- Dayın zengin insan mı ki durmadan araba değiştiresin, tam değiştirecektik, başımıza bunlar geldi... İki bin kutu ilaç şuncacık bir yer tuttu arka koltukta. Gitti kentin o pazar yerine. Eee kolay değil, bu gibi ilaçları tanıtmadan kimseye satamazsın. Onun için büyük tanıtım, büyük reklam gerekli. Ben de nerde o para? Opel'in arka tamponuna iki tane direk bağlayıp diktim, iki de ön tamponlara, dört direği birbirine ipe bağladım. Bu iplere de ne astım biliyor musun, prezervatif, renk, renk, amanın onları boyamak ne zor oldu, tastaman bir günümü verdim onları boyanmasına. Renk, renk, sarı, mavi, beyaz, siyah, yeşil, turuncu, şişirdim şişirdim astım. Yanımdaki yöremdekiler şaşkın şakin hem bana bakıyorlar, hem de arabama astıklarına bakıyorlardı.

"Dayı ne satıyorsun?" diyenler oldu. Hiç yanıt vermedim. İşimi tamamladım, pazarın kalabalıklaşmasını bekledim. Pazar kızırsınca çıktım arabanın üzerine, elimde on kutu, başladım bağrımaya:

- Gel erkek vatandaş gel, **Viyaga**'ya gel, evini kurtar, yuvanı kurtar, **Viyaga** ayagına geldi... **Viagra**'dan bir gömlek üstün, kalbi durdurmaz, ciğeri soluksuz bırakmaz, ama bu haftan içeni kaplan yapar. Kaplan yapar da,

tutana aşkolsun... Haydi yetiş, ayağına geldi mutluluk... Bu mutluluğu sen de yakala... Gel erkek vatandaş gell...

Amanın yeğen geliyorlar!... Ne erkek vatandaş, kadınlar da geliyor... Hem de nasıl gelme... Ben bu gelişten korktum...

Allah Allah hücum böyle olur yeğen... Düşün koca pazarda ceple ben ve hücum eden koca pazar...

Evet evet pazar...

Yahu nasıl kanlı gibi yalvarıyorlar:

- Çoluğunun çocuğunun başı için bir kutu da bana...

Yuvamı kurtaracağım amuce, bir kutu da bana...

Allah seni inandırısın yeğen, oracıkta, kutunun kapağını açıp avuçla yutan otuzbeşlik boğa gibi bir adam, ikinci kutuyu açıp onu da ağzına boşaltıverdi...

Ben zaten bu kadarını gördüm, bütün pazar benim üzerime çıkıyordu. Yahu bu pazar tümünden mi iktidarsız? Allah Allah, o emektar Opelimin kapılarını kırıyorlardı, arabinin içinden üç beş tane kapanın üzerine on, onbeş kişi çullanıyordu.

Ben :

- İşte **Viyaga**'lar orda, beni bırakın, diyemiyordum ki.

Her yanımdan sarmışlar, kiminin eli boğazımda, kiminin eli kasiğimde, kimim eli kafamın üzerindeydi.

- Bana da ver, bana ver, diye çılgın gibi bağıryorlar, bir yandan da beni tartaklıyor ve yumrukluyorlardı.

Galiba ölüyorum, dedim yeğen. Bir ara top gibi beni havaya atmışlardı. Arabamı kese kağıdı gibi çevirmişler, sarsıp sallıyor, içinden **Viyaga** döküleceğini sanıyorlardı.

İnanmazsın, ne polis durdurabiliyordu insanları, ne de pazardaki zabıta görevlileri. Daha ayağım sağlam,

